

15. රජරට වාරි පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ කාලීන අවශ්‍යතාවය හඳුනා ගැනීම.

පී.ඩී.ගෝනම් දිල්හාරා

හැඳින්වීම.

විශ්මයජනක වාරි පද්ධතියකට උරුමකම් කියන අප ලංකාද්වීපය දෙස් විදෙස් බොහෝ දෙනා හඳුන්වනු ලබන්නේ "වැව් බැඳි අධිරාජ්‍ය" ලෙසයි. මෙසේ හැඳින්වීමට මූලික වී තිබෙන්නේ අතීත රජ දරුවන් විසින් ඉදි කරන ලද අති විශාල වූ වැව් පද්ධතිය නිසාවෙනි. ශ්‍රී ලංකාවේ වාරි ඉතිහාසය මෙරට ජනාවාසකරණය දක්වා දිවයන අතර ක්‍රි.පූ. 6 වන සියවසේ දී උතුරු ඉන්දියාවේ සිට පැමිණි විජය ඇතුලු ආර්ය පිරිසගේ පැමිණීමත් සමඟම ලක්දිව වාරි පද්ධතියේ මූලාරම්භය සනිටුහන් වූ බව මහාවංස තොරතුරු අනුව වාර්තා වේ. කෙසේ නමුත් අතීතයේ සිට පැවතගෙන එනු ලබන "වැවයි දාගැබයි - ගමයි පන්සලයි" යන සංකල්පය මතම ලාංකේය ජනතාව වාරි පද්ධතියට මුල් වී සිටි බව පැහැදිලි ය. ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම ස්ථානයකම පාහේ වැව් දක්නට නොලැබෙන අතර, විශාල වශයෙන් වාරි පද්ධති දක්නට ලැබෙන්නේ වියළි කලාපය තුළයි. වියළි කලාපයේ පවත්නා ගොවිතැනට උචිත වූ සරු පස නිසාවෙන් මුල් ආර්යෝ මෙම වියළි කලාපය තුළට සංක්‍රමණය වන්නට විය. කෙසේ නමුත් මෙම කලාපයට වර්ෂාව වසරකට එක් කලකදී පමණක් ලැබෙන නිසාත්, එම වර්ෂාව අඟල් 50 - 75ත් අතර ප්‍රමාණයේ වර්ෂාවක් නිසාත් මේ හේතුවෙන් කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා වසරකට අවශ්‍ය වන ජලය ප්‍රමාණවත් නොවීම හේතුවෙන් ජලය ගබඩාකරගෙන පරිහරණය කිරීම සඳහා ඒ අරමුණ පෙරදැරි කරගෙන මෙම වාරි පද්ධති ඇරඹී බව පසක් වී තිබේ.

කෙසේ නමුත් වර්ෂය පුරාවටම කෘෂිකාර්මික කටයුතු අපහසුතාවයකින් තොරව සිදු කරගෙන යාම සඳහා මෙසේ රැස්කොට ගනු ලබන අතිරික්ත ජලය ගබඩා කොට තබා ගැනීම වාරි පද්ධතිය තුළ සිදුවේ. කෙසේ නමුත් මුල් කාලීන යුගයේ දී ප්‍රාථමික මට්ටමින් වාරි පද්ධති ඉදිවිය. එහි දී ජල පහරක් ස්වභාවිකව පිහිටි උස් භූමි දෙකකට කොටු කරමින් එක් පසක ලී දඬු, කොළ අතු වැනි දෑ හරස් කොට වාරි පද්ධති නිර්මාණය සිදුවී තිබේ. ක්‍රමක්‍රමයෙන් පසුකාලීනව ඉංජිනේරුමය තාක්‍ෂණය යොදා ගනිමින් සවි ශක්තියෙන් යුක්ත වාරි පද්ධති නිර්මාණය සිදු වී තිබේ. මෙසේ දැවැන්ත අන්දමින් නිර්මාණය වූ වාරි පද්ධතිය ලාංකික ජනයාගේ මෙන්ම දෙස් විදෙස් විද්වතුන්ගේ අවධානයට යොමු වී තිබේ. කෙසේ නමුත් අතීතයේ සිට නිසියාකාරව පැවැත්මකින් යුතුව රැගෙන ආ මෙම වාරි පද්ධතිය විනාශ වීමට ඉඩ නොදී ඒවා ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවයක් වී තිබේ. ඒ අනුව රජරට වාරි පද්ධතිය පිළිබඳව විමසීමේ දී වියළි කලාපයේ වී ගොවියාගේ පණ නල රැඳී පවතින්නේ මෙම වාරි පද්ධතිය තුළ බව තොරහසකි. එක් පසෙකින් ගත් විට වාරි පද්ධතියක් සෑදීම ලෙහෙසි පහසු කාර්යයක් නොවෙති. මෙම වාරි පද්ධතිය ඉදිරිපිට යම් පිරිසකගේ දායකත්වය ඉස්මතු වී පෙනුන ද අභ්‍යන්තරය තුළ ද බොහෝ පිරිසකගේ දායකත්වය යටතේ වාරි පද්ධති නිර්මාණය වී තිබේ.

අතීත රජ දරුවන්ගේ ධන පරිත්‍යාගයෙන් විශාල පිරිසකගේ ශ්‍රම දායකත්වයෙන් ඒකරාශී වී නිර්මාණය කළ වාරි පද්ධතිය එදා ගමෙහි මෙන්ම රටෙහි වාසය කළ සෑම පුද්ගලයෙකුම පාහේ සිය දිවි හිමියෙන් ආරක්‍ෂා කරගන්නට විය. එයට මූලිකම හේතුව වූයේ කෘෂිකර්මාන්තය උදෙසා ප්‍රධාන වශයෙන් වාරි පද්ධතිය අවශ්‍ය වූ නිසාවෙනි. අතීත රජ දරුවන් වාරි පද්ධතිය හා සම්බන්ධ තනතුරු පවා ලබා දී තිබූ අතර වැවේ ප්‍රතිසංස්කරණ පද්ධති සෑම අවස්ථාවකදීම සොයා බලා ඔවුන් නොපිරිහෙලා ඉටු කරන ලදී. ඒ හේතුවෙන්

වර්තමානය තුළ අපට වාරි පද්ධතිය ඉතා සුරක්ෂිතව දැක බලා ගැනීමේ හැකියාව උදා වී තිබේ. එසමයෙහි සමාජීය, ආර්ථික, දේශපාලනික, ආගමික, සංස්කෘතික ආදී කාර්යයන් පෙරදැරි කොටගෙන වාරි පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කළ බව සිතිය හැකිය. කෙසේ නමුත් වර්තමානය තුළ එසේ සිදුවන බවක් දක්නට නොලැබේ. එම නිසාවෙන් රජරට වාරි පද්ධතිය ක්‍රමක්‍රමයෙන් අභාවයට යන බව ඒ දුටු අපට ගම්‍යමාන විය. ඒ අනුව සමාජීය, ආර්ථික, දේශපාලනික, ආගමික, සංස්කෘතික ආදී කරුණු කාරණා යටතේ මෙම රජරට වාරි පද්ධතියේ ප්‍රතිනිර්මාණය කාලීන අවශ්‍යතාවයක් බවට උද්ගත වී ඇත. ඒ අනුව මෙම සාකච්ඡාව සඳහා තොරතුරු උපයා සපයා ගනු ලබන්නේ වාරි පද්ධතිය ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථයන් හා අන්තර්ජාලීය මූලාශ්‍රයන් ඇසුරිණි. එසේම වර්තමානය තුළ අසන්නට දකින්නට ලැබෙන කරුණු ද මාගේ අදහස් ද මෙම සාකච්ඡාව සඳහා බඳුන් කෙරේ.

රජරට වාරි පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ කාලීන අවශ්‍යතාවය හඳුනා ගැනීම යන සාකච්ඡාව සිදු කිරීමෙන් අනතුරුව එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය ලෙස මා දකින්නේ වර්තමානයට මෙන්ම අනාගතයට මෙම වාරි පද්ධතිය නිසි නඩත්තුවකින් යුතුව ප්‍රතිනිර්මාණය කොට ආරක්‍ෂාකර ගැනීමයි. එදා රජ දරුවන් තම දිවි දෙවැනි කොට ආරක්‍ෂා කරන ලද වාරි පද්ධතිය අද වන විට අභාවයට යමින් පවතී. අතීත වාරි පද්ධතිය අද දින දක්නට ලැබෙන්නේ කුණු කසල පිරි වැව් මිටියාවකක් ලෙසයි. මෙම තත්වයෙන් රජරට වාරි පද්ධතිය මුදවාලීම කාලීන අවශ්‍යතාවයක් වී තිබේ. ඒ අනුව රජරට වාරි පද්ධතිය අතීතයේ පැවති ආකාරයන් වර්තමානයේ තත්වයන් පිළිබඳ වෙනස වටහා ගෙන එය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට අවශ්‍ය කාලයයි.

➤ **සමාජය හා ආගමික ක්‍රියාකාරීත්වය.**

අතීත ගැමියා වැව හා ඵ්දනෙදා ජීවිතාව ගෙවමින් කටයුතු කළ අතර, අද වන විට රජරට ප්‍රදේශයේ ද ඇතැමුන් හැර අන් පිරිස වැව හා ජීවිතාව ගෙවමින් සිටී. කෘෂිකාර්මික දිවියක් ගත කළ ගැමියා සිය දින වර්‍යාවට පුරුදු වී සිටියේ උදෑසනම වැවට ගොස් සිය ගත තෙමාගෙන පසුව එළඹෙන්නේ ගොවිතැන් කටයුතු සඳහායි. අනතුරුව වැව් පද්ධතියේ ජලය රැගෙන යන ජල මාර්ග ඔස්සේ සිය ගොවිතැන් බතට අවශ්‍ය ජලය රැස් කරමින් ගැමි සමාජය වැඩ කටයුතු අභවර කර නැවත වැවේ නාන තොටට පැමිණ සිය ගත පුරා දැවටි මඩ සෝදා හොඳින් නහා පිරිසිදු වී නිවෙස් බලා පිය මනින්තේ සැනසුම් සුසුම් හෙළමිනි. පිරිමි පාර්ශවය මෙන්ම කාන්තා පාර්ශවය ද සිය ඵ්දනෙදා කටයුතු සඳහා බොහෝ අවස්ථාවන්හි වැවට පිවිසෙති. එසේම සතියකට වරක් හෝ සති දෙකකට වරක් නැතිනම් මසකට වරක් ගමේ සියලු දෙනා රැස්ව සමස්ත වැව් පද්ධතියම සුද්ද පවිත්‍ර කිරීම සිදු කරනු ලබන අතර, වැවට හානිකර යම් දේවල් තිබේ නම් ඒවා නැවත සෑදීමට වගබලා ගනී. එදා ගැමි සමාජයේ වැව භාරව වැවේ රාළහාමි නම් පුද්ගලයෙකු සිටි නිසා මොහු සිය කටයුතු නොපිරිහෙලා කලට වේලාවට සිදු කරන්නට විය. කෙසේ නමුත් වර්තමානය තුළ එම කර්තව්‍ය එසේ සිදු නොවන බව වාරි පද්ධතිය දුටු අපට වැටහේ. ඇතැම් වැව් තාවුලු කැඩී බිඳී ඉරිතලා ගොස්ය. පිරිසිදුවට තිබුණු වැව් ජලය අද මිනිසාගේ ම නොහොඹිනාකම් හේතුවෙන් අපිරිසිදු තත්වයට පත්ව තිබේ. වන්දනාගමන් යන පිරිස ජලාස්ථික් බෝතල්, කඩදාසි, පොලිතින් වැනි නොදිරන අපද්‍රව්‍ය වැව් ආශ්‍රිතව දමා යාමට පෙළඹී ඇත. මෙබඳු කරුණු කාරණා නිසා රජරජ වාරි පද්ධතිය විනාශ මුඛයට ඇද වැටෙමින් පවතී.

කෙසේ නමුත් රජරට වාරි පද්ධතිය එදා රජ දරුවන් ආරක්‍ෂා කළ ආකාරයට ආරක්‍ෂා කර ගැනීම අපගේ යුතුකම නොවේ? එම නිසාවෙන් මෙම වාරි පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම

සමාජයක් වන අපගේ යුතුකමයි. සමීකී සමාගම් හෝ සාදා ස්වේඡ්ඡාවෙන් රටේ සම්පත අප ආරක්‍ෂාකරගත යුතුවේ. නැතිනම් මතු පරපුරට ඉතිරි වන්නේ කොන්ක්‍රීට් වනාන්තරයක් පමණි. වාරි පද්ධතිය හා බැඳී ආගමික පසුබිම ගත් කළ අතීතයේ වෙහෙර විහාර පවා නඩත්තු වූයේ මෙම වාරි පද්ධතිය හා බැඳී රැකිරිණි මත පදනම් වූ බදු මුදල් ලබා ගැනීමෙනි. එසේම ගමේ මහ නායක ස්වාමීන් වහන්සේගේ අනු දැනුම මත මෙම වාරි පද්ධතිද නඩත්තු විය. බොහෝ විට සෑම පන්සලක් පාහේම වැවක් භාරව පැවතුනි. එම වැව් ජලයෙන් අස්වද්දනු ලබන කුඹුරින් ගන්නා සහල් පන්සලටද අයත් විය. වැවෙන් අල්ලන ලද මාළු කොටසක්ද පන්සලට දීම සිරිතක් විය. වෙස්සගිරිය සෙල්ලිපියේ සඳහන් පරිදි “කලා වැවෙන් ජලය රැගෙන සුවදැල් සහල් අස්වද්දා වෙස්සගිරිය හිඤ්ඤන් හට ධානය පිදිය යුතුය.” යන්න දැක්වේ. ඒ අනුව අපට සිතිය හැකි වන්නේ අතීත වාරි පද්ධති ආගමික සිද්ධස්ථානයන්ට අයත්ව පැවති බවයි.

ආගමික මැදිහත්වීමෙන් අතීත වාරි පද්ධතියට නව දායකත්වයක් ලැබුණු අතර, බුදු සමයත් සමඟ එම තත්වය වඩාත් පිළිබිඹුවේ. වැව සැදීමේ දී වැවෙන් ඉවත් වන මැටි ගොඩ ගසා දාගැබ නිර්මාණය වූ අතර, දාගැබ සෑදූ ස්ථානයේ පන්සල ඉදිවිය. මේ වටා කෙත් යාය නිර්මාණය වන්නට වූ අතර, මේ සියල්ල නිසා ගම ස්වයංපෝෂිතව දම් වැලක පුරුක් සේ මෙම සංකල්පය බැඳී පවතින්නට වූ බව සිතිය හැකිය. කෙසේ නමුත් අතීතයේ බෞද්ධ ආගම රජරට ප්‍රදේශයේ පැවති වාරි පද්ධති උදෙසා මහඟු සේවයක් ඉටු කළද වර්තමානය තුළ එසේ සිදු නොවෙයි. කෙසේ නමුත් මෙම වාරි පද්ධති ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවයක් ව තිබේ. එම නිසා රටෙහි පවතින සියලු ආගමික නායකයින් එකාචන්ව එකට රොක් වී ආගාදයට ඇද වැටෙමින් පවතින රජරට වාරි පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කොට ගොඩගත යුතුවමය.

➤ **ආර්ථික ක්‍රියාකාරීත්වය.**

අතීත රජරට ප්‍රදේශයේ ආර්ථික පැවැත්මට වාරි පද්ධතිය තුළින් ලැබුණු දායකත්වය පිලිබඳව විමසා බලන කල සමස්ථ රටෙහිම ආර්ථිකය රඳා පැවතියේ කෘෂිකර්මාන්තය මතයි යන්න කිවයුතුමය. එහි දී වැඩි බරක් හිමි වූයේ රජරට පෙදෙසටයි. කෘෂිකර්මාන්තය ස්වයංපෝෂිත වූයේ රජරට වාරි පද්ධතිය නිසාවෙනි. වාරි පද්ධතියෙන් ලබා ගනු ලබන ජලය කෘෂිකර්මාන්තයේ අස්වනු සරුකර ගැනීමට මහෝපකාරී විය. වර්ෂාව නොමැති සමයන්හි වාරි පද්ධතියේ ජලය කෘෂිකර්මාන්තය නගා සිටුවීමට උපයෝගී කර ගත් නිසා “අතීත ගොවියාගේ හදවත වැව ලෙස” ඒත්තු ගන්වා තිබේ. කෘෂිකර්මාන්තයට අමතරව වාරි පද්ධතිය තුළින් ආර්ථිකමය වශයෙන් වැව් මාළු වෙළඳාමද පෙන්වාදිය හැකිය. අතීතයේ ස්වයංපෝෂි ආර්ථිකයක් රජරට කලාපය තුළ පැවති ඇති බව අතීත රජ දරුවන් සිදු කරනු ලැබූ නිර්මාණයන්ගෙන් පැහැදිලිය. ඔවුන් කිසිවිටෙකත් වාරි පද්ධතිය අත් නොහලන්නට විය. ඒවා නඩත්තු කරමින් රටේ ආර්ථික මට්ටම ඉහළ නංවන්නට විය.

කෙසේ නමුත් වර්ථමානය තුළ එබඳු කර්තව්‍යයක් දක්නට නොලැබේ. වර්තමානයේ වාරි පද්ධති පවා විනාශ වෙමින් පවතින යුගයකදී අපට අසන්නට දකින්නට ලැබෙන්නේ වැව්වල ජලය හිඳී ගොස් ඇති බව පවසමින් දුක් පීඩා විඳින අන්ත අසරණ මිනිසුන්ය. එසේ නොමැතිනම් වැව්වල නිසි නඩත්තුවක් නොවී වැව් වල් වැදීම වැනි කරුණුය. අතීතයේ සිට පැවත එන කෘෂිකර්මාන්තයෙන් හෙබි සෞභාග්‍යමත් ශ්‍රී ලංකාවටම පමණක් ආවේණික වූ වාරි පද්ධතිය නිර්මාණය වී ඇත්තේ ලාංකික ඉංජිනේරුමය තාක්‍ෂණය උපයෝගී කරගෙන බව පැහැදිලිය. එම නිසා බොහෝ විදේශීය ජනයා ඒවා දැක බලා ගැනීමට ප්‍රිය කරති. ඒ

හේතුවෙන් මෑතකාලීනව රටෙහි මෙන්ම යම් පිරිසකගේ හෝ ආර්ථිකය වඩවාලීමට හැකියාවක් උදාවී තිබේ. එනම් රජරට වාරි පද්ධතිය නැවත ප්‍රතිනිර්මාණය කර ඉදිරිපත් කිරීමයි. එමගින් ඒවා දැක බලා ගැනීමට දෙස් විදෙස් ජනයා රැස්වන අතර ඒ වටා වෙළඳ පොළවල් රැකීරැකා උදාවේ. එසේම රටෙහි විදේශ ආදායමද මින් උදාකරගත හැකිය. මෙම ක්‍රියාවලිය වක්‍ර වූ විශාල පැතිකඩක් වන අතර, විශේෂයෙන්ම රටෙහි ආර්ථිකය ගොඩනගන්නාලීමට වාරි පද්ධතියෙන් ලබා ගන්නා ජලය තුළින් අස්වද්දනු ලබන කෘෂිකර්මාන්තය ප්‍රමුඛ තැනක් උසුලයි.

➤ **දේශපාලනික ක්‍රියාකාරීත්වය.**

අතීත දේශපාලනික තත්වය පිළිබඳව විමසීමේ දී රජ දරුවන් විසින් සෑම වාරි පද්ධතියක් උදෙසාම රාජ්‍ය අනුග්‍රහය ලබා දී තිබේ. විවිධ ප්‍රමාණයෙන් වැව් නිර්මාණය සඳහා දේශපාලනික මට්ටමින් අනුග්‍රහය ලැබී ඇත. එම නිසාවෙන් අතීත වාරි පද්ධතියේ විශාල වූ සංවර්ධනයක් අපහට වර්ථමානය තුළ දැකගත හැකිව තිබේ. සාහිත්‍යමය හා පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක අනුව අතීතයේ රජරට වාරි පද්ධති බිහි කිරීමට මූලිකම පියවර සඳහා මුදලින් දායකත්වය සපයා තිබෙන්නේ දේශපාලනික වශයෙන් නම් දරා සිටින රජ දරුවන්ය. එවන් අතීතයක් පැවති යුගයක දේශපාලනික මට්ටමින් විවිධ වූ සමාදායක් රජරට වාරි පද්ධතියට සිදුවී තිබේ. එසේම අතීත දේශපාලනය තුළ රජු ජනතා ගෞරවාදරයට පාත්‍ර වීමද මෙම වාරි නිර්මාණ ඉවහල් වූ බව සිතිය හැකිය. එසේම දේශපාලනික තත්වයෙන් උසස් රජවරු සිටි අතර මෙම වාරි පද්ධති නිර්මාණය නිසා ඇතැම් රජවරු දේවත්වයෙන් පවා හඳුන්වන්නට විය. ඒ බව මහසෙන් රජු - මින්නේරිය දෙවියන් ලෙස හඳුන්වනු ලැබූ බව සඳහන් වේ.

වාරි පද්ධති ඉදිකිරීම රාජ්‍ය අනුග්‍රහය අතැතිව සිදුවුවද ඉන් නොනැවතී වාරි පද්ධති නඩත්තු කිරීම පවා සිදු කරන ලදී. නිසි කලට වේලාවට ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු සිදු වූ නිසා වර්තමානය තුළ අපට රජරට වාරි පද්ධතියක් දැකබලා ගැනීමේ අවස්ථාව උදා වී තිබේ. එසේම වාරි පද්ධතිය තුළින් බද්දක්ද අය කර ඇති අතර එමගින් වාරි පද්ධතියේ නඩත්තුව මෙන්ම රටේ ආර්ථිකයට ද නව අරුතක් එක් කරන්නට විය.

කෙසේ නමුත් වර්තමානය තුළ දේශපාලනික වශයෙන් රජරට වාරි පද්ධතියට කිසිදු වෙනසක් නොවීය. මෙම හේතුවෙන් රටේ ආර්ථිකයටද මහත් බලපෑමක් වන බව නිසැකය. පුරා වසර ගණනාවකට පසු රජරට ප්‍රදේශයේ වාරි පද්ධතියක් නිර්මාණය වීමට පියවර ගෙන තිබීම සතුටට කරුණකි.

➤ **සංස්කෘතික ක්‍රියාකාරීත්වය.**

සංස්කෘතිය තුළ බිහි වූ විශිෂ්ඨ ගණයේ නිර්මාණයක් ලෙස මෙම වාරි පද්ධතිය පෙන්වාදිය හැකිය. හෙළදිව ජන සංස්කෘතිය හා වාරි පද්ධතිය අතර පවතින්නේ අවිච්ඡින්න බැඳීමකි. ඊට ප්‍රධානතම හේතු සාධකය නම් අතීත ගැමියාගේ කෘෂිකාර්මික සංස්කෘතියට බෙහෙවින් වාරි පද්ධතිය උපයෝගී වන නිසාය. විශේෂයෙන්ම ගොවිතැන් කටයුතු උදෙසා ජලය මූලිකම සාධකය වූ අතර සියලු දෙනා ජලය කෙරෙහි දැඩි ඇල්මකින් යුක්ත විය. ජලය එක්රැස් කරගෙන ගොවිතැන් කටයුතු සිදු වූ නිසා ඒ ආශ්‍රිතව වාරි පද්ධතියක් බිහිවන්නට විය. අතීත ගැමියා එදා සිට වාරි සංස්කෘතිය සුපරික්‍ෂාකාරීව පවත්වාගෙන ආ අයුරු අපට අසන්නට දකින්නට ලැබී තිබේ. එදා අපේ මුතුන් මිත්තන් එසේ ආරක්‍ෂාකරගෙන ආ එම වාරි පද්ධතිය අද වන විට විනාශ මුඛයට අත වනමින් සිටී. කෙසේ නමුත් රජරට ප්‍රදේශයේ දක්නට ලැබෙන කුඩා ප්‍රමාණයේ වාරි පද්ධති වැළලී ගොස්ය. අතීත ගැමියා පණ නළ මෙන්

ආරක්‍ෂා කළ වාරි පද්ධතියට පුද සුඡා පවා පැවැත්වීමට ඔවුන් පසුබට නොවීය. ලෝකය පාලනය කරනවා යැයි සම්මත දෙවියන් හට ගෞරව ආදරයෙන් යුක්තව මෙම වාරි පද්ධති භාර කරන්නට වූයේ සිය සංස්කෘතියේ අංගයන් විදහා පාමිණි. අති සුන්දර සංස්කෘතියක් පවත්වාගෙන ආ අප වර්තමානය තුළ ඒ පිළිබඳව සොයා බලා කටයුතු කිරීම අපගේ වගකීමයි.

මෙතෙක් කතාබහට ලක්වුණු රජරට වාරි පද්ධතිය ආරක්‍ෂා කර ගැනීමේ වගකීම පැවරී තිබෙන්නේ වත්මන් පරපුරටය. එහිදී සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික, සංස්කෘතික යන අංශයන් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කරලීම මෙහිදී සිදු වූ අතර විශේෂයෙන්ම ඒ ඒ අංශයන් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමෙන් යම්කිසි ප්‍රතිඵලයක් ලගා කර ගැනීමට හැකිවන බව පැවසිය යුතුමය. ඒ අනුව රජරට වාරි පද්ධතිය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ කාලීන අවශ්‍යතාවය හඳුනා ගැනීම යන්න මෙහි මාතෘකාවයි. අභාවයට යමින් පවතින රජරට වාරි පද්ධතිය යළි නගා සිටුවීමේ අරමුණ අතැතිව සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික, සංස්කෘතික යන අංශයන් කෙරෙහි දළ වශයෙන් හෝ කරුණු කාරණා දක්වමින් ඒ කෙරෙහි යම් අවධානයක් යොමු කර රටේ පවතින රජරට වාරි පද්ධතිය ආරක්‍ෂා කර ගැනීම මෙහි අරමුණයි.

පරිශීලන.

අමරවංස, කේ. (1969) *ලක්දිව සෙල්ලිපි*, කොළඹ 11, සීමාසහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන සමාගම, නො. 17, ඕල්කට මාවත.

අඹන්වල, සී, (2015) *ලංකාවේ වාරි තාක්‍ෂණය හා එහි තිරසාරත්වය උදෙසා බලපෑ සමාජ හා තාක්‍ෂණික සාදක පිළිබඳ විමසුමක්*,

උදුල, බී, අවිසදහාමි, (1999) *වැව, ශ්‍රී ලංකා ජාතික පුස්තකාලය*.

දළපොත, එම්. කේ. (2010) *වැවේ වගකුග*, ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, නො. 675, මරදාන පාර, කොළඹ 10.

බස්නායක. එච්. ටී, (1997) *පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ ජල ශිෂ්ටාචාරය*, සමන්ති පොත් ප්‍රකාශකයෝ.

විතානාවච්චි, සී, ආර්, (2018) *පුරාණ ශ්‍රී ලංකාවේ වාරි කර්මාන්තයේ විකාශනය*.